THE WALL

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ

€1/ΕΝΙΣΧΥΣΗ €2 ΤΕΥΧΟΣ 18

Δεν θα πληρώσουμε εμείς την κρίση των καπιταλιστών!

• Φοιτητικά κινήματα στην Ευρώπη • Κινήματα στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή • Βόρεια Κύπρος: το κίνημα των Τουρκοκυπρίων

ΑΘΗΝΑ

Άγιος Παντελεήμονας – η Χρυσή Αυγή τρομοκρατεί

Στις Δημοτικές Εκλογές του 2010 είδαμε την εκλογή του Μηχαλολιάκου, του πρώτου ανοιχτά φασίστα δημοτικού συμβούλου στο δήμο της Αθήνας. Ποιός όμως είναι ο Μηχαλολιάκος; Έχει κριθεί ένοχος για δύο βομβιστικές επιθέσεις σε αριστερά βιβλιοπωλεία στη δεκαετία του 70 και είναι γραμματέας του Πολιτικού Συμβουλίου της Χρυσής Αυγής. Και δεν είναι ο μόνος χρυσαυγήτης με ποινικό μητρώο. Τρία άλλα επώνυμα μέλη του πολιτικού γραφείου της Χρυσής Αυγής έχουν βρεθεί στην φυλακή για επιθέσεις σε βάρος αριστερών νεολαίων με μαχαίρια και λοστούς (Δημήτρης Παπαγεωργίου, Περίανδρος Ανδρουτσόπουλος, Χάρης Κουσουμβρής). Η Χρυσή Αυγή δεν είναι άλλο από μια συμμορία ακροδεξιών δολοφόνων οι οποίοι εκμεταλευόμενοι το μεταναστευτικό πρόβλημα θέλουν να πάρουν την εξουσία και τελικά να επιβάλουν τις ιδέες και τις μεθόδους τους δια της βίας.

Παρ' όλο που ο κόσμος δεν συμφωνεί με το πρόγραμμα και τις μεθόδους της Χρυσής Αυγής, αυτή πήρε αρκετούς ψήφους για να εκλέξει δημοτικό σύμβουλο γιατί έλαβε υψηλά ποσοστά σε τρεις υποβαθμισμένες γειτονιές της Αθήνας, τον Άγιο Παύλο, την πλατεία Αττικής και τον Άγιο Παντελεήμονα με συνθήματα ενάντια στους μετανάστες.

Η υποβάθμιση αυτών των περιοχών ξεκίνησε κατά την δεκαετία του 80, πολύ πριν εμφανιστούν οι πρώτοι μετανάστες. Ο λόγος ήταν ότι ο Δήμος Αθηναίων επέλεξε να καλύπτει κυρίως τις ανάγκες των πλούσιων γειτονιών (όπως το Κωλονάκι), και να αφήσει τις εργατικές περιοχές στην μοίρα τους.

Οι πρώτοι μετανάστες έφτασαν στις δεκαετίες του 90 και του 2000, γιατί μόνο εκεί έβρισκαν σπίτια με ενοίκια που μπορούσαν να πληρώσουν.

Δηλαδή, δεν ήταν οι μετανάστες που υποβάθμησαν τις γειτονιές αυτές, αλλά ο δήμος που εξυπηρετούσε μόνο όσους είχαν πολλά λεφτά. Ο μόνος λόγος που οι μετανάστες δημιούργησαν πρόβλημα στην περιοχή, ήταν ότι έπεσαν θύματα ορισμένων κατοίκων που τους νοίκιαζαν ερείπια και διαμερίσματα ακατάλληλα σε ακριβές τιμές.

Ως αποτέλεσμα της όλης κατάστασης κάποιοι κάτοικοι (και μη) δημιούργησαν επιτροπή κατοίκων η οποία διαμαρτυρόταν για την όλη κατάσταση. Όμως αυτή η επιτροπή έλεγε πως η αιτία όλου του κακού ήταν οι μετανάστες. Και όλο το πρόγραμμα της είχε να κάνει στην ουσία μόνο με το μεταναστευτικό. Και αυτό γιατί τα μέλη της ήταν μέλη της Χρυσής Αυγής και συναφών ιδεολογικών χώρων.

Ακόμα πιο εξωφρενικό είναι το γεγονός ότι πολλοί από αυτούς δεν είναι από τις περιοχές αυτές, αλλά κατοικούσαν είκοσι και τριάντα χιλιόμετρα μακριά! Η «επιτροπή κατοίκων Αγίου Παντελεήμονα», είχε την ίδια σύνθεση με την «επιτροπή κατοίκων Πλατείας Αττικής», και πρόεδρος τους ήταν ένας έφεδρος καταδρομέας που μένει στην Ομόνοια. Δηλαδή ήταν ψευδεπίγραφες επιτροπές κατοίκων, που είχαν ώς μόνο στόχο να εδραιώσουν τους φασίστες στις περιοχές αυτές και να διώξουν τους μετανάστες, αδιαφορώντας πλήρως για τα προβλήματα των κατοίκων.

Έτσι, στον Άγιο Παντελεήμονα, όπου η Χρυσή Αυγή έχει απαγορέψει στα παιδιά των μεταναστών να παίζουν στην παιδική χαρά, έχει διώξει τον παπά που έδινε άσυλο σε άστεγους μετανάστες και μέλη της οποίας δέρνουν καθημερινά μετανάστες, αριστερούς αλλά και κατοίκους που απλά διαφωνούν μαζί τους. Μάλιστα λέγεται ότι έχουν φακελώσει όλους τους κατοίκους του Αγίου Παντελεήμονα. Τελικά δεν είναι οι μετανάστες που τρομοκρατούν τους κατοίκους αλλά οι Χρυσαυγήτες! Όσο για τα προβλήματα της περιοχής, οι Χρυσαυγήτες δεν φαίνονται διατεθημένοι να λύσουν κανένα, αλλά μόνο να επιβάλουν τις απόψεις τους.

Το γεγονός αυτό δείχνει ότι απαιτούνται άμεσα αγώνες για την καταπολέμιση των φασιστών. Και όντως γίνονται σημαντικές κινήσεις. Μέχρι τώρα έχουν γίνει αντιρατσιστικές πορείες στην περιοχή, ενώ ακτιβιστές της YRE κάνουν συχνές παρεμβάσεις στις γύρω γειτονιές με σκοπό να σταματήσουν την εξάπλωση των φασιστών προς άλλες περιοχές. Γιατί ο φασισμός και ο ρατσισμός δεν λύνουν τα προβλήματα των τοπικών κοινωνιών, αλλά η συνεργασία εργαζομένων, μεταναστών και νεολαίων.

Νικόλας Κοκκάλης
Δημοσιογράφος

Τελικά, είμαστε ρατσιστές;

Μετά τα επεισόδια στο σχολείο Βεργίνας στη Λάρνακα, έχει ανοίξει ένα μεγάλο ερώτημα στην κοινωνία: είμαστε ρατσιστές;

Μια έρευνα που δημοσιεύθηκε στις 10/3 έδωσε μια απάντηση: οι Κύπριοι είναι πρωταθλητές στο ρατσισμό και την ξενοφοβία!

Η έρευνα έγινε από το Ευρωπαϊκό Πανεπιστήμιο, στα πλαίσια προγράμματος της Ευρωπαϊκής Κοινωνικής Έρευνας, την περίοδο Σεπτέμβρη-Δεκέμβρη 2008. Ένα μεγάλο ποσοστό Ελληνοκυπρίων δήλωσε ότι έχουν πρόβλημα με τους μετανάστες, τους ανθρώπους διαφορετικού χρώματος, φυλής και θρησκείας.

*Όλοι εκπλάγηκαν από τα αποτελέσματα της έρευνας. **Κανείς όμως δεν φάνηκε να προβληματίζεται σε τι οφείλονται τα συγκεκριμένα αποτελέσματα**.*

Μήπως φταίνε τα ΜΜΕ;

Τα ΜΜΕ παίζουν πολύ σημαντικό ρόλο στην διαμόρφωση της κοινής γνώμης. Αρχικά δίνουν πολύ περισσότερο χρόνο σε όλους τους πολιτικούς που αναπαράγουν ρατσιστικό λόγο.

Έπειτα, μετά τα γεγονότα της Λάρνακας οι Παλαιστίνιοι έγιναν «αραβόφωνοι», γιατί οι Παλαιστίνιοι ήταν ιστορικά φίλοι των Κυπρίων μια και υποφέρουν από κατοχή και εποικισμό όπως οι Κύπριοι.

Σχεδόν καθημερινά παρουσιάζουν «νέα στοιχεία» για να μας πείσουν πώς όλοι οι Παλαιστίνιοι είναι «κακοί». «Γονείς κακοποίησαν παιδί 6 χρονών. Ήταν Παλαιστίνιοι αιτητές ασύλου», «Πιάστηκε σπείρα ληστών. Ο αρχηγός λέγεται (δεν έχουν αποδείξεις) ότι είναι Παλαιστίνιος που παίρνει 1800 ευρώ επίδομα»!

Έτσι δημιουργούν ρατσισμό, και ένα κλίμα όπου το σύνθημα «οι μετανάστες φταίνε για όλα τα δεινά μας» να υιοθετηθεί πιο εύκολα. Πώς θα νοιώθαμε εμείς αν το BBC κάνοντας ρεπορτάζ για τον Κίττα, παρουσίαζε ότι όλοι οι Κύπριοι είναι δολοφόνοι;

Μήπως η Εκκλησία;

Παρόμοιο «έργο» κάνει και η εκκλησία. Αντί να κάνει πράξη το «αγαπάτε αλλήλους» λέει ότι το ΕΛΑΜ έχει κρυστάλλινες θέσεις. Αποκαλυπτική δήλωση, όπως και οι δηλώσεις για τα ξενοδοχεία που έχει η εκκλησία και τελικά για τον ρόλο της: είναι κι αυτή μια επιχείρηση σαν τις άλλες που τη συμφέρει να μαλώνουμε μεταξύ μας κι έτσι να ξεχάσουμε ότι χρωστάει περίπου 170 εκατομμύρια ευρώ σε φόρους, ότι θα δώσει 9 εκατομμύρια ευρώ για τον καθεδρικό όταν οι πιστοί ζουν με συντάξεις πείνας.

Μήπως η Εκπαίδευση;

Η παιδεία μας είναι ελληνορθόδοξη παρόλο που ο πληθυσμός των σχολείων εδώ και χρόνια είναι πολυπολιτισμικός. Παντού υπάρχουν εικόνες, σταυροί, προσευχές, βιβλία ιστορίας και εθνικές γιορτές που λένε πόσο «βάρβαροι» είναι όλοι οι άλλοι λαοί και πόσο «πολιτισμένοι» είναι οι Έλληνες και οι χριστιανοί! Μας λένε μόνο ότι όλοι θέλουν να κατακτήσουν την Κύπρο. Δεν μας λένε όμως τις πραγματικές αιτίες και το ποιος πραγματικά ήταν υπεύθυνος για τους πολέμους για το κυπριακό, και διεθνώς για τις σχέσεις Ελλάδας Τουρκίας, για το παλαιστινιακό, για τα συμφέροντα που παίζονται στις πλάτες μας. Το μόνο που κάνουν είναι να μας παρασύρουν σε μια στείρα ξενοφοβία και τελικά σε ρατσισμό.

Ή μήπως οι βουλευτές και τα κόμματα;

Βουλευτές και κόμματα χρησιμοποιούν το θέμα της μετανάστευσης. Έχει γίνει το κύριο θέμα πολιτικής αντιπαράθεσης, όχι γιατί θέλουν να το λύσουν οτιδήποτε αλλά για να κερδίσουν τους ψήφους όλων των ανέργων που νομίζουν ότι έχασαν την δουλειά τους λόγω των μεταναστών. Την ίδια στιγμή κανένας τους δεν θέλει να σταματήσουν πραγματικά να υπάρχουν οι μετανάστες ή να εξαλείψουν τον ρατσισμό γιατί μετά πώς θα βγάζουν υπερκέρδη από την εκμετάλλευση τους και την εκμετάλλευση μας, καθώς εμείς θα μαλώνουμε μεταξύ μας και δεν θα βλέπουμε πώς ο εργοδότης που μας απέλυσε τρώει με χρυσά κουτάλια.

Αντίσταση και πάλη για μια άλλη κοινωνία

Η μετανάστευση είναι ένα πρόβλημα που πρέπει να λύσουμε. Η λύση όμως δεν είναι να γίνουμε ρατσιστές, να τους διώξουμε όλους ή να τους πετάξουμε στην θάλασσα. Ο ρατσισμός τυφλώνει και μπορεί να οδηγήσει μόνο σε βαρβαρότητα. Να αντισταθούμε!

Να παλέψουμε για:

- ΜΜΕ στην υπηρεσία της κοινωνίας, όχι των πολιτικών συμφερόντων και του κέρδους.
- Για μια κοινωνία με πραγματική ανεξιθρησκία και απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους.
- Για μια κοινωνία η οποία θα διασφαλίζει τα δικαιώματα των εργαζομένων και της νεολαίας και όχι τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου και των εργοδοτών.
- Για παιδεία χωρίς εθνικισμούς και φανατισμούς, που θα μας καθιστά ικανούς για κριτική σκέψη. Μια παιδεία δημοκρατική και απαλλαγμένη από προκαταλήψεις.

Πάλεψε μαζί μας!

Βόρεια Αφρική - Μέση Ανατολή:

Ο αυτοπυρπολισμός του νεαρού πλανόδιου πωλητή στην Τυνησία προκάλεσε ένα ντόμινο εξεγέρσεων σε όλο τον αραβικό κόσμο.

Το επαναστατικό πνεύμα της Τυνησίας και της Αιγύπτου εξαπλώνεται με πολύ γρήγορους ρυθμούς σε ολόκληρη την περιοχή. Στην Αλγερία επιστρατεύτηκαν 30.000 αστυνομικοί εναντίον των διαδηλωτών, ενώ διαδηλώσεις έγιναν ακόμα και στο Μαρόκο όπου λίγες μέρες πριν ο βασιλιάς έλεγε ότι η χώρα δεν θα επηρεαζόταν γιατί έχουν αρκετή δημοκρατία! Ακόμα και σε χώρες όπου τα καθεστώτα προχώρησαν προκαταβολικά σε μεταρρυθμίσεις για να "ηρεμήσουν τα πνεύματα", δεν κατάφεραν να αποφύγουν τις διαδηλώσεις, έχοντας έτσι στο Ομάν ακόμα και νεκρούς, ενώ στην Σαουδική Αραβία έχει ήδη γίνει κάλεσμα για τη "μέρα οργής", στις 11 Μαρτίου!

Από τη μία χώρα στην άλλη, διαδηλώσεις, απεργίες, καταλήψεις, κάνουν τα θεμέλια των διεφθαρμένων, δικτατορικών καθεστώτων να τρίζουν. Την στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο όλος ο κόσμος παρακολουθεί τι γίνεται στη Λιβύη, με τον Καντάφι να χάνει όλο και περισσότερο έδαφος από τον εξεγερμένο λαό της χώρας του, ενώ σε Τυνησία και Αίγυπτο έχουν ήδη πετύχει την απομάκρυνση των Μπεν Αλί και Μουμπάρακ αντίστοιχα.

Διεφθαρμένα καθεστώτα

Παντού στον αραβικό κόσμο επικρατεί τόση διαφθορά και έλλειψη δημοκρατίας που κανείς δεν έχει πρόσβαση σε μια στοιχειωδώς αξιοπρεπή ζωή. Για αυτό στις ειδήσεις βλέπουμε κόσμο από διάφορες χώρες (όπως τη Λιβύη και το Μπαχρέιν) να δηλώνει ότι δεν θα διστάσει καν να θυσιάσει τη ζωή του.

Οι δικτάτορες διοικούσαν με έπαρση και αλαζονεία καθώς είχαν συνηθίσει τόσα χρόνια στην εξουσία και στην υποστήριξη των δυνάμεων του δυτικού κόσμου. Σίγουρα ο δυτικός κόσμος δεν υποκίνησε τους όποιους διαδηλωτές (αν έκανε κάτι τέτοιο θα διάλεγε άλλες, μη συμμαχικές χώρες της περιοχής όπως το Ιράν και η Συρία), αλλά δεν έχει κανένα ενδοιασμό να εγκαταλείψει τους μέχρι πρότινος συμμάχους του εν όψει της γενικής κατακραυγής.

Η πτώση των ηγετών δεν σημαίνει δημοκρατία

Τα ΜΜΕ σε όλη την πορεία των εξεγέρσεων προσπαθούσαν να μας τρομοκρατήσουν ότι αν θα πέσουν οι δικτάτορες θα εγκαθιδρυθούν καθεστώτα όπως του Ιράν, θεοκρατικά, ισλαμικά και άρα χειρότερα δικτατορικά από ότι τα προηγούμενα. Παρόλα αυτά, τα όποια στοιχεία θρησκευτικού φανατισμού ή προσπάθειας για θρησκευτικό διαχωρισμό δεν αγκαλιάστηκαν στις διαδηλώσεις. Στην Αίγυπτο το σύνθημα "ο Θεός είναι μεγάλος" αντιμετωπίστηκε τουλάχιστον με αδιαφορία από την μάζα των διαδηλωτών, ενώ στο Μπαχρέιν ακούστηκαν συνθήματα υπέρ της ενότητας Σουνιτών και Σιιτών.

Αυτό δεν σημαίνει ότι τα καθεστώτα που θα εγκαθιδρυθούν θα είναι δημοκρατικά. Η δύση έχει κάνει ήδη τις διασυνδέσεις της αφού διασφάλισε ότι ό,τι κι αν είναι αυτό που θα ακολουθήσει θα εξακολουθεί να εξυπηρετεί τα συμφέροντά τους. Πράγματι, οι συνεχιζόμενες επιθέσεις ενάντια στις διαδηλώσεις που εξακολουθούν να γίνονται σε Τυνησία και Αίγυπτο δείχνουν ότι τα καθεστώτα δεν έφυγαν απλά και μόνο με την απομάκρυνση Μπεν Αλί και Μουμπάρακ. Στη δε Αίγυπτο το πρώτο πράγμα που έκανε ο στρατός, ο οποίος τώρα διαχειρίζεται την κατάσταση, ήταν να απαγορεύσει τις απεργίες «για να μην πέσει η χώρα στο χάος»! Καθόλου τυχαίο, αφού η στρατιωτική ελίτ της Αιγύπτου ελέγχει βασικούς τομείς της βιομηχανίας της χώρας.

Όλα αυτά οδηγούν στο ερώτημα του πώς θα μπορέσουν οι άνθρωποι του αραβικού κόσμου να αποκτήσουν αυτό που ζητάνε, πραγματική δημοκρατία.

Είναι αυταπάτη να πιστεύουμε ότι θα υπάρξει ουσιαστική δημοκρατία και ριζική αλλαγή στο βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων αυτών, απλά με το να αλλάξει ο πρόεδρος. Οι ριζικές αλλαγές επιβάλλουν και τη ριζική αλλαγή του συστήματος. Μία νέα κυβέρνηση όπου και πάλι ο πρόεδρος θα έχει τον τελευταίο λόγο και που δεν θα επιτρέπει στην τοπική κοινωνία να έχει καμιά ουσιαστική αντιπροσώπευση ή έλεγχο στις αποφάσεις, δεν θα βγάλει τον κόσμο από την πείνα και την εξαθλίωση.

Το ντόμινο των εξεγέρσεων

Πώς μπορούν να οδηγηθούν στην πραγματική δημοκρατία;

Χρειάζεται οι εργαζόμενοι, η νεολαία και οι φτωχοί αγρότες να οργανωθούν. Να φτιάξουν τις δικές τους επιτροπές σε κάθε γειτονιά, εργασιακό χώρο, σχολείο, πανεπιστήμιο, για να μπορούν να αποφασίζουν οι ίδιοι για τη ζωή τους. Αυτές οι επιτροπές χρειάζεται με τη σειρά τους να συντονίζονται τόσο σε τοπικό όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Χρειάζεται να υπάρξει ένα σύνταγμα που να επιτρέπει σε όλα αυτά τα στρώματα, μέσω των εκπροσώπων τους, να έχουν έλεγχο και λόγο στη διακυβέρνηση του τόπου.

Έχοντας αυτού του είδους των έλεγχο οι εργαζόμενοι και οι φτωχοί αγρότες θα μπορέσουν να υλοποιήσουν τα αιτήματα για πραγματική δημοκρατία και για μια αξιοπρεπή ζωή, έχοντας καταφέρει παράλληλα να πάρουν στον έλεγχο τους και τους βασικούς τομείς της παραγωγής και της οικονομίας, ώστε οι πόροι της χώρας να διατίθενται για την ίδια την κοινωνία και όχι για μια συγκεκριμένη οικογένεια που βρέθηκε στην εξουσία.

Είναι λοιπόν βασικό να υπάρξει αυτή η οργάνωση στη βάση της κοινωνίας, σε συνδυασμό με μαχόμενα συνδικάτα καθώς και ένα πολιτικό κόμμα που να είναι σε θέση να συντονίζει αυτούς τους αγώνες και να προωθεί πολιτικές τέτοιες που να είναι προς όφελος όλης της κοινωνίας, ενάντια σε αυτό το σύστημα που σκοτώνει και για μια σοσιαλιστική κοινωνία, με πραγματική δημοκρατία και με τη συμμετοχή όλων για τα θέματα που αφορούν τη ζωή τους.

Μηνύματα από το μέλλον

Οι αγώνες που γίνονται τώρα στον αραβικό κόσμο είναι τεράστιας ιστορικής σημασίας, καθώς και ό,τι έχουν πετύχει ως τώρα. Θα πρέπει κι εμείς με τη σειρά μας να παρακολουθούμε με μεγάλο ενδιαφέρον όσα γίνονται, δείχνοντας την αλληλεγγύη μας και παίρνοντας τα σημαντικά μαθήματα που προκύπτουν από αυτή την εξέλιξη.

Ότι δηλαδή, ακόμα και στις πιο σκληρές και απάνθρωπες καταστάσεις, ακόμα και μέσα σε συνθήκες δικτατορίας, όταν οι εργαζόμενοι και η νεολαία ενώσουν τις δυνάμεις τους μπορούν να πετύχουν το ακατόρθωτο. Αυτό θα πρέπει να μας εμπνεύσει κι εμάς ενάντια στις επιθέσεις που δεχόμαστε στο δικό μας βιοτικό επίπεδο και που μας λένε ότι είναι φυσιολογικό να τις δεχτούμε χωρίς αντίρρηση λόγω της κρίσης. Μαζί με τον αραβικό κόσμο, θα πρέπει κι εμείς με τη σειρά μας να αντισταθούμε στις πολιτικές εξαθλίωσης που θέλουν να επιβάλουν στην Ευρώπη και αλλού.

Α. Λ.

ΒΟΡΕΙΑ ΚΥΠΡΟΣ:

Από την αρχή του χρόνου οι τουρκοκύπριοι (τ/κ) εργαζόμενοι έχουν ξεκινήσει ένα αγώνα ενάντια στις επιθέσεις στο βιοτικό τους επίπεδο και τα δικαιώματά τους.

Μέχρι σήμερα έχουν κάνει δύο 24ωρες γενικές απεργίες (28 Ιανουαρίου και 2 Μάρτη), κάποιοι τομείς όπως τα δικαστήρια είναι σε απεργία διαρκείας εδώ και 2 μήνες όπως και κάποια σχολεία, η ακαδημία δασκάλων και κάποια τμήματα του πανεπιστημίου EMU. Άλλοι κλάδοι συμμετέχουν σε 5ήμερες ή 3ήμερες απεργίες σε τακτά διαστήματα.

Στις 2 του Μάρτη ήταν η πιο μεγάλη κινητοποίηση που έχουν κάνει μέχρι στιγμής. 60.000 άτομα κατέκλεισαν την πλατεία Ινονού και τους γύρω δρόμους!

Οι τ/κ εργαζόμενοι κατεβαίνουν σε απεργία ενάντια στην κυβέρνηση του UBP (Κόμμα Εθνικής Ενότητας, το δεξιό εθνικιστικό κόμμα), η οποία εφαρμόζει το χειρότερο πακέτο λιτότητας που έχει βιώσει ποτέ η εργατική τάξη στη Βόρεια Κύπρο. Το πακέτο περιλαμβάνει μεταξύ άλλων, περικοπές των μισθών του δημόσιου τομέα κατά 40%, μείωση του εισαγωγικού μισθού στο δημόσιο τομέα κατά 1.000 λίρες (500 ευρώ), επιθέσεις εναντίον των συνταξιούχων, ιδιωτικοποιήσεις των τουρκοκυπριακών αερογραμμών (που έχουν ήδη περάσει), την πλήρη ιδιωτικοποίηση του ημι-δημόσιου πανεπιστημίου Ανατολικής Μεσογείου (EMU), της Ηλεκτροδότησης και των Τηλεπικοινωνιών. Επιπλέον, αφαιρεί το δικαίωμα των συνδικάτων να διαπραγματεύονται συλλογικές συμβάσεις!

Αυτό το πακέτο λιτότητας είχε αρχικά προταθεί από την προηγούμενη κυβέρνηση του CTP (Ρεπουμπλικανικό Τουρκικό Κόμμα - σοσιαλδημοκρατικό κόμμα). Ωστόσο, δεν κατάφεραν να το εφαρμόσουν, λόγω της μαζικής αντίστασης των τ/κ εργαζομένων. Σαν αποτέλεσμα της νεοφιλελεύθερης ατζέντας τους, έχασαν τις εκλογές, όμως η νέα κυβέρνηση του UBP άρχισε να εφαρμόζει το ίδιο πρόγραμμα, από τη στιγμή που κέρδισε τις εκλογές το 2009.

Επίθεση από τον Ερντογάν

Στην απεργία της 28ης Ιανουαρίου, οι διαδηλωτές ζητούσαν η τουρκική κυβέρνηση του ΑΚΡ (Κόμμα Δικαιοσύνης και Ανάπτυξης) στην Άγκυρα να πάρει πίσω το πακέτο περικοπών. Αυτό δεν άρεσε στην τουρκική αστική τάξη. Ο Εντογάν που τους εκπροσωπεί, πιάστηκε από ένα πανό που έγραφε «*Άγκυρα κάτω τα χέρια σου από την Κύπρο*» και έδειξε τις πραγματικές προθέσεις της τουρκικής αστικής τάξης για την Κύπρο. Ρωτώντας «*Ποιοι είναι αυτοί που θα πουν στην Τουρκία να φύγει από την Κύπρο;*», και με ψέματα ότι «*στην Κύπρο ο κατώτατος μισθός είναι 10.000 λίρες αλλά στην Τουρκία ένας σύμβουλος μου παίρνει μόνο 5000 λίρες*», δήλωσε ότι «*τους πληρώνουμε και οφείλουν να δρουν ανάλογα*». Πρόσθεσε πως «*η Τουρκία είναι στην Κύπρο για τον ίδιο λόγο που είναι και η Ελλάδα, επειδή έχει στρατηγικά συμφέροντα και δεν θα φύγει*».

Παραδέχτηκε στην ουσία ότι η Τουρκία δεν εισέβαλε στην Κύπρο για να «ελευθερώσει» τους τ/κ, όπως ισχυρίζονταν όλες οι τουρκικές κυβερνήσεις μέχρι τώρα, αλλά προκειμένου να εξυπηρετηθούν τα συμφέροντα της τουρκικής άρχουσας τάξης.

Νέα κατάσταση

Οι δηλώσεις του Ερντογάν έχουν αλλάξει το κλίμα στους τουρκοκύπριους. Τα συνθήματά τους πλέον δεν είναι μόνο ενάντια στα μέτρα λιτότητας. Είναι ενάντια στην εμπλοκή της Τουρκίας στα εσωτερικά τους, ενάντια στην κυβέρνηση του Ερντογάν.

Όλη η πορεία στις 2 του Μάρτη ήταν γεμάτες με συνθήματα όπως «εμείς είμαστε τουρκοκύπριοι, ποιος είσαι εσύ;», «δεν θα κυβερνηθούμε άλλο με εντολές», «ΑΚΡ κάτω τα χέρια», αλλά και «υπήρχαμε, υπάρχουμε και θα υπάρχουμε» και «λύση- ειρήνη τώρα» αναφερόμενοι στο κυπριακό.

Οι δηλώσεις Ερντογάν ξεσήκωσαν και την τουρκική εργατική τάξη η οποία με τα συνδικάτα της και τα κόμματα που την εκπροσωπούν οργάνωσαν πορείες αλληλεγγύης σε διάφορες πόλεις της Τουρκίας. Παρόμοια ήταν η στάση και των τουρκοκυπρίων προς τους τούρκους εργαζόμενους, χαρακτηριστικό ήταν το πανό που έγραφε «οι Κύπριοι και οι Τούρκοι είναι αδέλφια, η Άγκυρα μας περιπαίζει».

Πολύ δυναμική ήταν και η παρουσία των μαθητών στην πορεία! για πρώτη φορά μετά το σχέδιο Ανάν μαθητές από διάφορα σχολεία κατέβηκαν στην πορεία με το δικό τους πανό και συνθήματα, και ήταν από τα πιο δυναμικά κομμάτια της πορείας.

Οι εργαζόμενοι είναι διατεθειμένοι να συνεχίσουν. Έδωσαν διορία στην κυβέρνηση να πάρει πίσω το πακέτο, ή να παραιτηθεί, ως τις 25 του Μάρτη και μετά από εκείνη την ημερομηνία θα μεταφέρουν τις κινητοποιήσεις τους έξω από την βουλή.

«ΑΚΡ κάτω τα χέρια» / «ούτε όμηροι της Τουρκίας ούτε τσιράκια των Ελλήνων»

«Ούτε όμηροι της Τουρκίας, ούτε τσιράκι των Ελλήνων»

Αυτό ήταν ακόμη ένα σύνθημα της πορείας της 2 του Μάρτη. Ένα σύνθημα που οι ελληνοκύπριοι αστοί και τα εθνικιστικά και δεξιά κόμματα που τους εκπροσωπούν, πρέπει να ακούσουν καλά. Από την πρώτη μέρα μετά την πρώτη γενική απεργία οι δεξιές παρατάξεις ξεκίνησαν να εκμεταλλεύονται το κίνημα των τ/κ. Ξαφνικά οι τ/κ, τους οποίους τόσα χρόνια περίγραφαν ως χαραμοφάηδες (όπως κάνει και η Τουρκία, τι ειρωνεία!), ότι μας παίρνουν τα επιδόματα (μόλις 13 άτομα) ότι μας παίρνουν τις δουλειές και χρησιμοποιούν τα νοσοκομεία μας δωρεάν, έχουν γίνει οι καλύτεροι φίλοι και αδελφοί!

Η στήριξη τους προς το κίνημα των τουρκοκυπρίων είναι υποκριτική. Ποτέ δεν ενδιαφέρθηκε η ελληνοκυπριακή αστική τάξη για τα δικαιώματα των τουρκοκυπρίων. Αντίθετα, αυτό που θέλουν είναι να φύγει η Τουρκία έτσι ώστε να μπορούν να εκμεταλλευτούν χωρίς εμπόδια και το υπόλοιπο μισό νησί, όπως ακριβώς κάνουν και στον νότο.

Ευτυχώς οι τ/κ δεν ξεχνούν το παρελθόν, πώς η ε/κ αστική τάξη και η δεξιά τους έσφαξε, τους ήθελε υποχείρια κι ήθελε μόνο να τους εκμεταλλεύεται. Αυτό δεν θα πρέπει να το ξεχνάμε ούτε οι ε/κ. Η δεξιά και η αστική τάξη δεν έχουν ηθική, θα κάνουν τα πάντα για να έχουν τον έλεγχο και την εξουσία. Όμως αυτοί ήταν που μας οδήγησαν και έκαναν τελικά το πραξικόπημα, για να κάνουν δήθεν την Κύπρο ελληνική και τα αποτελέσματα τα ζούμε μέχρι σήμερα.

«να πάρουμε τον αγώνα από τα θρανία στους δρόμους»

Σενέρ Ελτζίλ*: «Καλούμε τους ελληνοκύπριους να παλέψουν μαζί μας»

Την ίδια στιγμή οι τουρκοκύπριοι καλούν τους ελληνοκύπριους να παλέψουν μαζί τους. Ιστορικά μαζί με τους τ/κ συστρατευόταν η αριστερά. Είχαν κοινά κόμματα και κοινές συντεχνίες.

Οι τουρκοκύπριοι παλεύουν ενάντια στα μέτρα λιτότητας, ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις, ενάντια στην υποβάθμιση του βιοτικού τους επιπέδου. Θέλουν λύση του κυπριακού και αυτονομία από όλες τις δυνάμεις, από την Τουρκία, την Ελλάδα, την Βρετανία κτλ. Αυτά τα αιτήματα είναι κοινά και για τους ελληνοκύπριους εργαζόμενους.

Αυτή τη στιγμή όμως η παραδοσιακή αριστερά, το ΑΚΕΛ, βρίσκεται στην εξουσία. Κι ενώ έβγαλε ανακοινώσεις στήριξης, και το ΑΚΕΛ και η ΠΕΟ, του αγώνα των τ/κ, κα φιλοξένησε πολλά άρθρα στην Χαραυγή, αυτά δεν είναι αρκετά για τους τ/κ ούτε για να εδραιωθεί ένας κοινός αγώνας για τα κοινά μας συμφέροντα.

Αυτό που χρειάζεται για να ικανοποιηθούν τα αιτήματα των εργαζομένων, ε/κ και τ/κ είναι να φτιαχτεί ένα κοινό κίνημα. Οι τ/κ είναι στους δρόμους, είναι καιρός να βγουν και οι ε/κ να τους συναντήσουν.

Χρειάζεται να φτιαχτούν κοινές επιτροπές, κοινοί αγώνες για την λύση του εθνικού ζητήματος. Τα συγκρουόμενα συμφέροντα της τ/κ, ε/κ ελληνικής και τουρκικής αστικής τάξης, τα οποία εμποδίζουν την λύση του κυπριακού, δεν έχουν καμία σχέση με τις ανάγκες των εργαζομένων και της νεολαίας. Μόνο οι εργαζόμενοι και οι νεολαία μπορούν να φέρουν μια βιώσιμη λύση στο κυπριακό. Για να γίνει αυτό οι συνομιλίες θα πρέπει να γίνουν από την βάση της κοινωνίας, με τους τουρκοκύπριους εργαζόμενους που βρίσκονται τώρα στους δρόμους κι όχι με τον Έρογλου και κάθε Έρογλου, τον οποίο δεν αναγνωρίζουν πλέον οι τ/κ.

Για να σταματήσουν τα μέτρα λιτότητας και στις δύο πλευρές του νησιού, για να μην πληρώσουμε εμείς την κρίση των καπιταλιστών θα πρέπει οι εργαζόμενοι και οι εκπρόσωποί τους να σπάσουν με την αστική τάξη και το κεφάλαιο. Αυτοί είναι που εφαρμόζουν τα μέτρα στο όνομα της Τουρκίας στο βορρά, αυτοί είναι που εφαρμόζουν τα μέτρα στο όνομα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο νότο.

Μόνο οι εργαζόμενοι και η νεολαία, τουρκοκύπριοι και ελληνοκύπριοι, με την συνεργασία των ελλήνων και τούρκων εργαζομένων και νεολαίας, και σε σύνδεση με τα κινήματα και τους εργαζόμενους διεθνώς, μπορούμε να χτίσουμε μια άλλη κοινωνία, πραγματικά δημοκρατική όπου η παραγωγή και η οικονομία θα είναι στο έλεγχο των εργαζομένων, και για τις ανάγκες της κοινωνίας και όχι μιας πλούσιας μειοψηφίας, μια κοινωνία σοσιαλιστική.

** Ο Σενέρ Ελτζίλ είναι ο γραμματέας της συντεχνίας δασκάλων ΚΤΟΣ.*

Το κίνημα των τουρκοκυπρίων είναι μια πολύ καλή ευκαιρία για να μπουν οι βάσεις αλλά και για να γίνουν μεγάλα βήματα προς αυτή την κατεύθυνση. Όμως φαίνεται ότι θα είναι άλλη μια χαμένη ευκαιρία. Οι δυνάμεις των ε/κ, συμπεριλαμβανομένου και της Νεολαίας Ενάντια στον Εθνικισμό, που παλεύουμε προς αυτή τη κατεύθυνση είναι πολύ μικρές. Χρειαζόμαστε να φτιάξουμε μια νέα αριστερά η οποία να μπορεί να παλεύει όλα τα παραπάνω. για την κοινή δράση ε/κ και τ/κ, μια αριστερά που να είναι διατεθειμένη να έρθει σε ρήξη με το κεφάλαιο και τους εκπροσώπους του, να τολμήσει και να αντισταθεί. Ελάτε να παλέψουμε μαζί.

Αθηνά Καρυάτη

Ελένη, η ... μόνη πόρνη;

Πολύ συχνά ακούμε στις ειδήσεις για υποθέσεις σεξουαλικής εκμετάλλευσης και εκπόρνευσης γυναικών όμως οι πολιτικοί δεν το σχολιάζουν, όταν μιλάνε για αυτό λένε απλά τις «βελτιώσεις» στην νομοθεσία. Κατά πόσο αυτό ισχύει ή όχι το βλέπουμε όλοι λίγο ή πολύ στους δρόμους της Ρηγαίνης όπου βρίσκονται κάθε είδους μπυραρίες, κρυφά και φανερά καμπαρέ, ενώ η αστυνομία παρόλο που μπορεί να κάνει συχνά βόλτες στην περιοχή, δεν «ενοχλείται» αλλά ούτε και «ενοχλεί»!

Η πορνεία είναι ένα κύκλωμα. Κοπέλες έρχονται στην Κύπρο μέσω πρακτορείων για μια καλύτερη ζωή και καταλήγουν πάνω σε μπάρες, σκλάβες σε ένα σύγχρονο σκλαβοπάζαρο! Ατζέντηδες και προαγωγοί που τις φέρνουν νόμιμα, ελέγχουν πλήρως την ζωή τους. Η πορνεία καθώς είναι παράνομη ανθεί σε μπαρ και σε καμπαρέ. Προαγωγοί παίρνουν συνήθως όλα τα λεφτά από τους πελάτες των καλλιτέχνιδων, από τα ποτά που τις κερνάνε, και από την «προσωπική φροντίδα» ενώ οι ίδιες είναι ουσιαστικά φυλακισμένες. Αν προσπαθήσουν να φύγουν πολλές φορές μπορεί να τους κοστίσει και την ίδια τους την ζωή.

Ποια νομοθεσία βελτίωσαν ενάντια στο trafficking;

Η πιο πρόσφατη μεταρρύθμιση, για την οποία πολιτικοί και κυβέρνηση καυχιόνται, ήταν το 2008. Η καλλιτεχνική visa (άδεια εργασίας ειδικά για καλλιτέχνιδες) καταργήθηκε και αυτό εξόργισε ιδιοκτήτες καμπαρέ και καλλιτεχνικών πρακτόρων. Σε υπόμνημα τους μάλιστα αναφέρουν πως οι αλλοδαπές αμείβονταν με 17 ευρώ το βράδυ και για αυτό τις προτιμούν. Και όμως η κατάργηση της καλλιτεχνικής visas οδήγησε την εργοδότηση των "πρώην-καλλιτέχνιδων" σαν σερβιτόρες, σαν μασαζέρ και έτσι τα καμπαρέ "μετατοπίστηκαν" σε μπυραρίες, κέντρα μασάζ, μπαράκια μέχρι και σε... καφενεία, σύμφωνα και με πρόσφατες καταγγελίες στην Βουλή.

Δεν υπάρχει ουσιαστικά κανένας έλεγχος στα κέντρα στα οποία δουλεύουν οι αλλοδαπές σαν καλλιτέχνιδες ή σαν πόρνες. Η αστυνομία δεν παίζει κανένα ρόλο πέραν της προστασίας των κυκλωμάτων των ιδίων μιας και τα κέρδη που παίζουν από την πορνεία είναι υπεράριθμα. Για αυτό και όταν η αστυνομία ανακαλύπτει τέτοιους χώρους το μόνο που ακούμε να κάνει είναι να απελαύνει τις αλλοδαπές ενώ ιδιοκτήτες και εργοδότες μένουν ανεπηρέαστοι!

Η λύση; Μια σειρά στην τηλεόραση;

Όσο η αστυνομία θα κάνει τα στραβά μάτια η πορνεία θα συνεχίσει να υπάρχει. Και θα συνεχίσει να υπάρχει, ακόμα και από τόσο "πρωτοποριακές" προτάσεις περί νομιμοποίησης της, η παράνομη πορνεία θα υπάρχει. Όσο υπάρχει φτώχεια θα υπάρχει και η πορνεία. Καμία γυναίκα δεν θέλει να είναι πόρνη και όμως γίνεται λόγω οικονομικής ανέχειας!

**Μια αλλαγή στην νομοθεσία δεν αρκεί.
Γι' αυτό χρειάζεται:**

- Έλεγχος σε όλα τα καμπαρέ, μπυραρίες, μπαρ και άλλα υποστατικά ώστε να είμαστε σίγουροι πως δεν γίνονται χώροι εμπορίας προσώπων.
- Έλεγχος, επίσης, και στην αστυνομία: καμία ανοχή σε απόκρυψη γεγονότων, εργοδοτών, προαγωγών και καμία ανοχή στην αστυνομική διαφθορά! Καμία θυματοποίηση του ήδη θύματος.
- Αλλαγές στους νόμους: το κράτος πρέπει να μεριμνήσει πραγματικά για τις γυναίκες που εκπορνεύονται και σε περίπτωση καταγγελίας να προστατεύονται.

**Κι όμως πόρνες δεν είναι μόνο μετανάστριες!
Κάποιες θα είναι Κύπριες ...**

Σε μια κοινωνία η οποία θα λειτουργεί με βάση τα συμφέροντα των εργαζομένων και όχι το κέρδος των λίγων δεν θα υπάρχει η ανάγκη να πουλήσει κάποιος το κορμί του για να επιβιώσει. Μια τέτοια κοινωνία είναι αυτή που θα ελέγχεται και θα διαχειρίζεται από τους ίδιους τους εργαζομένους και όχι ενός περιορισμένου αριθμού πλουσίων που εκμεταλλεύονται τους εργαζομένους. Για μια κοινωνία δημοκρατική, για μια σοσιαλιστική κοινωνία.

**Φώτης Φωτίου
Πανεπιστήμιο Κύπρου/ΒΝΕ**

Ξυλοδαρμός φοιτητών το 2005: Ελάχιστες οι ποινές στους οκτώ αστυνομικούς-βασανιστές!

Μετά από πολύχρονες αναβολές ολοκληρώθηκε τελικά η δίκη των 8 αστυνομικών που συμμετείχαν στο ξυλοδαρμό 2 φοιτητών, του Μάρκου Παπαγεωργίου και του Γιάννου Νικολάου το Δεκέμβριο του 2005 στη Λεωφόρο Αρμενίας στη Λευκωσία.

Οι αστυνομικοί παραδέχτηκαν ενοχή σε κατηγορίες επίθεσης και πρόκλησης πραγματικής σωματικής βλάβης αφότου βγήκε στη δημοσιότητα ερασιτεχνική βιντεοταινία που τους παρουσίαζε να κακοποιούν βάναυσα τους δύο φοιτητές ενώ ήταν δεμένοι με χειροπέδες.Το επεισόδιο του ξυλοδαρμού των φοιτητών καθώς και οι προσπάθειες συγκάλυψής του με την αθώωση των κατηγορουμένων από το κακουργιοδικείο το 2009, προκάλεσαν την αντίδραση των απλών πολιτών που βγήκαν στους δρόμους διαμαρτυρόμενοι για την ωμή αστυνομική βία. Μέσα από αυτές τις συνάξεις γεννήθηκε η οργάνωση ALERT που κύριο σκοπό είχε την ενημέρωση και κινητοποίηση του κόσμου για αυτό το συμβάν, μέχρι να διασφαλιστεί η διεξαγωγή σωστής δίκης και καταδίκη των ενόχων.

Ίσως αναμενόμενο το γεγονός ότι οι δικαστές που επανεκδίκασαν την υπόθεση έλαβαν υπόψη τις ψυχολογικές και οικονομικές επιπτώσεις που βίωσαν οι κατηγορούμενοι αστυνομικοί όντας σε διαθεσιμότητα μέχρι την ολοκλήρωση της δίκης και επέβαλαν ελαφρότατες εως και γελοίες ποινές αγνοώντας παντελώς τα ψυχολογικά τραύματα των θυμάτων, τον εξευτελισμό και την καταρράκωση της αξιοπρέπειάς τους.

Η απόφαση του δικαστηρίου ήταν προσβολή στο πρόσωπο της δικαιοσύνης αφού με μερικούς μήνες φυλάκισης με αναστολή οι αστυνομικοί ξεμπέρδεψαν από την «ταλαιπωρία» που τους προκάλεσε η σκανδαλώδης και παράτυπη «εκτέλεση των καθηκόντων» τους.

Δυστυχώς, οι περιπτώσεις που η αστυνομία χρησιμοποιεί βία ενάντια σε πολίτες, Κύπριους ή αλλοδαπούς έχουν αυξηθεί δραματικά χωρίς να συμβαίνει το ίδιο με τις φωνές που υψώνονται ενάντια στην κρατική καταστολή. Η όλη προσπάθεια της ALERT αν και αξιοσημείωτη έχει ξεθυμάνει χωρίς να επέλθει τελικά η πολυπόθητη δικαίωση.

Καθήκον όλων μας να συνεχίσουμε να παλεύουμε ενάντια στην καταπάτηση των δικαιωμάτων μας στηρίζοντας τους πιο αδύναμους και έχοντας υπόψη ότι ίσως κάποτε βρεθούμε εμείς στη θέση τους.

Χριστίνα Παναγή

Αγγλία: η παιδεία είναι δικαίωμα, όχι προνόμιο!

Στα μέσα του περασμένου Οκτώβρη στο Ηνωμένο Βασίλειο, δημοσιοποιήθηκε η Browne Review, μια έκθεση-αναθεώρηση των οικονομικών που έχουν να κάνουν με την παιδεία.

Η ομάδα που συζήτησε την έκθεση βέβαια αποτελούνταν από οικονομολόγους, τραπεζίτες και μεγαλοεπιχειρηματίες και να τι πρότειναν για να εξυγιανθεί το ταμείο της παιδείας:

- να αναιρεθεί το ανώτατο όριο στα δίδακτρα των πανεπιστημίων (που σήμερα φτάνει στις 3290 στερλίνες ανά έτος, περίπου 4000 ευρώ) που σημαίνει ότι θα είναι ελεύθερα τα πανεπιστήμια να ορίσουν τα δίδακτρα. Η κυβέρνηση αργότερα εισηγήθηκε να οριστεί το ανώτατο όριο στο τριπλάσιο ποσό απ' όσα είναι σήμερα!.
- να γίνουν περικοπές στο επίδομα που παίρνουν μαθητές που προετοιμάζονται για είσοδο στα πανεπιστήμια (Education Maintenance Allowance-EMA), και
- περικοπές στις δαπάνες που προορίζονται για τα πανεπιστήμια

Η τελευταία πρόνοια οδηγεί σε κλείσιμο διάφορων τμημάτων σε πανεπιστήμια του Ηνωμένου Βασιλείου, απολύσεις καθηγητών κ.λπ., ενώ όλα αυτά σημαίνουν ότι η παιδεία θα γίνει αγαθό για λίγους και εκλεκτούς!

Η Browne Review δημοσιοποιήθηκε στο πλαίσιο μιας γενικότερης επίθεσης με περικοπές στο δημόσιο.

Οι φοιτητές φωνάζουν: «No ifs - no buts - no education cuts!»

(Καμιά δικαιολογία, καμιά περικοπή στην παιδεία!)

Στις 10 του Νοέμβρη, το NUS, η κεντρική ένωση των φοιτητών στο Ηνωμένο Βασίλειο, μαζί με το UCU, το συνδικάτο των καθηγητών, κάλεσαν πορεία διαμαρτυρίας στο Λονδίνο. Η πορεία κατάφερε να συγκεντρώσει 52.000 φοιτητές, καθηγητές και εργαζόμενους από όλα τα πλάτη και μήκη του Ηνωμένου Βασιλείου, ακόμα και τη Σκοτία, όπου τα νέα μέτρα δεν θα εφαρμοστούν!

Οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν ακόμα και χωρίς την πρωτοβουλία του NUS, αφού η νεολαία δεν ήταν διατεθειμένη να σταματήσει τις δράσεις. Στις 24/10 το Youth Fight for Jobs και οι Socialist Students, σχήματα της οργάνωσης μας στο Ηνωμένο Βασίλειο κάλεσαν μέρα δράσης σε τοπικό επίπεδο. Το συγκεκριμένο κάλεσμα, προκάλεσε ταυτόχρονα αυθόρμητες πορείες, και καταλήψεις πανεπιστημίων σε διάφορες πόλεις, πολλές από τις οποίες ήταν μαζικές και επιτυχείς ενώ είχαν και την υποστήριξη του UCU.

Στο Cardiff University για παράδειγμα η κατάληψη σε μια από τις αίθουσες διδασκαλίας κατάφερε να βάλει την πρυτανεία να δεσμευτεί ότι θα αφήσουν το EMA ανέγγιχτο, καθώς και το ότι δε θα θυματοποιηθούν οι φοιτητές που έλαβαν μέρος στην κατάληψη. Την ίδια μέρα στήθηκαν και δίκτυα αλληλεγγύης από κατάληψη σε κατάληψη όπως και για την πορεία στο Λονδίνο, όπου οι διαδηλωτές δέχτηκαν μεγάλη καταστολή, η αστυνομία περικύκλωσε την πορεία και δεν επέτρεψε στους φοιτητές να φύγουν για ώρες.

Την 9η Δεκεμβρίου, όταν το Κοινοβούλιο θα αποφάσιζε για τις περικοπές, 35000 άτομα συγκεντρώθηκαν έξω από το Βρετανικό Κοινοβούλιο. Εκεί δεν ήταν μόνο μαθητές και φοιτητές αλλά και συνδικαλιστές από το συνδικάτο των εργαζομένων του σιδηροδρόμου στο Λονδίνο (RMT). Πορείες έγιναν και σε άλλες πόλεις της Αγγλίας με την συμμετοχή πολλών φοιτητών και μαθητών.

Κάτω οι Συντηρητικοί - η ιστορία ενός κινήματος

Παρόλα αυτά το Κοινοβούλιο πέρασε τις περικοπές του Browne Review. Όμως η ιστορία μας διδάσκει ότι οι Συντηρητικοί έχουν ήδη ηττηθεί μια φορά από το μαζικό κίνημα.

Την τελευταία φορά που το Συντηρητικό κόμμα ήταν στην εξουσία, το 1990, προσπάθησαν να επιβάλουν κεφαλικό φόρο. Ο φόρος υπερψηφίστηκε, όμως μετά από μαζικές κινητοποιήσεις των εργαζομένων όχι μόνο τον πήραν πίσω αλλά το κίνημα κατάφερε να ρίξει την Θάτσερ από την πρωθυπουργία!

Το κίνημα μετά την 9η του Δεκέμβρη έχει αποδυναμωθεί. Δεν έχει σταματήσει όμως! Οι πορείες διαμαρτυρίας συνεχίζονται. Ήδη σε τοπικό επίπεδο άρχισαν να κτίζονται επιτροπές ενάντια στις περικοπές ενώ το φοιτητικό κίνημα έχει συνδεθεί με το κίνημα των εργαζομένων, αφού εκτός από περικοπές στην παιδεία σχεδιάζονται και πολλές περικοπές στο δημόσιο τομέα.

Η πάλη για μια άλλη παιδεία και μια άλλη κοινωνία πρέπει να συνεχιστεί!

Ελένη Ιωάννου
Royal Welsh College of Music and Drama

Ολλανδία: η παιδεία στο στόχαστρο

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Οικονομίας, Συνεργασίας και Ανάπτυξης (OECD) σε μια έρευνα του βάζει την Ολλανδία στις 10 καλύτερες χώρες από άποψη επίπεδου ζωής. Η έρευνα αυτή έγινε το 2009. Δύο χρόνια πέρασαν από τότε και η σημερινή κατάσταση στην Ολλανδία δεν αντανακλά καθόλου αυτήν την εικόνα.

Η ολλανδική οικονομία αναμένεται να έχει μέτρια οικονομική ανάπτυξη στα επόμενα χρόνια. Το έλλειμμα στον προϋπολογισμό αναμένεται στο 3,6% για το 2011. Έτσι η Ολλανδική κυβέρνηση το Σεπτέμβρη του 2010 ανακοίνωσε περικοπές στον προϋπολογισμό ύψους 3,2 δις ευρώ για το 2011 προκειμένου να κρατήσουν το έλλειμμα κάτω από το 3% που είναι το όριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οι εργαζόμενοι και η νεολαία καλούνται να πληρώσουν για την κρίση

Το πρόγραμμα της κυβέρνησης προβλέπει μείωση των εξόδων στον τομέα της υγείας, μετανάστες, δημόσιους υπάλληλους, στην εκπαίδευση και σε άλλους τομείς.

Την ίδια στιγμή βέβαια ο εταιρικός φόρος παραμένει μειωμένος από το προηγούμενο έτος (μείωση από 25,5% σε 25%). Οπότε μόνο οι εργαζόμενοι και οι νεολαία καλούνται να πληρώσουν την κρίση.

Σημαντική επίθεση γίνεται στην παιδεία

Το σύνολο των περικοπών για την παιδεία προτείνεται να είναι 370 εκατομμύρια ευρώ. Για να κόψουν τα πανεπιστήμια αυτά τα χρήματα καλούνται να προβούν σε απολύσεις εργαζομένων, να μειώσουν το διδακτικό τους προσωπικό, να μειώσουν τους εξοπλισμούς και να βρουν χρήματα από τις ιδιωτικές επιχειρήσεις. Ανάμεσα στα άλλα συζητείται και η κατάργηση του συστήματος υποτροφιών με αποτέλεσμα πολλοί από τους φοιτητές να αναγκαστούν να απευθυνθούν σε τράπεζες για δάνεια για να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Την ίδια στιγμή για να επιβιώσουν συζητούν την εισαγωγή ενός προστίμου 3000 ευρώ για όσους φοιτητές κάνουν περισσότερο από την κανονική περίοδο συν ένα χρόνο για τις σπουδές τους, καθώς και αύξηση των διδάκτρων από 3000 ευρώ στα 5-15.000 για κάποια τμήματα! Από το 2012 δε, αναφέρουν ότι δεν θα πάρουν άλλους φοιτητές!

Οι φοιτητές στην αντεπίθεση

Παρόλο που κανένα από τα μέτρα δεν έχει περάσει ακόμη, στις 19 Νοεμβρίου 2010 περίπου 1500-2000 φοιτητές οργάνωσαν διαμαρτυρία έξω από την κάτω βουλή στη Χάγη για τα εκπαιδευτικά μέτρα και τις αυξήσεις των διδάκτρων που σκοπεύει να περάσει. Στις 21 του Γενάρη 11.000-15.000 διαδηλωτές μαθητές, φοιτητές και καθηγητές συγκεντρώθηκαν ξανά στη Χάγη για να διαμαρτυρηθούν ενάντια στις περικοπές και τις αλλαγές στο εκπαιδευτικό σύστημα.

Και το κίνημα συνεχίζει

– Όχι στην εμπορευματοποίηση της παιδείας!

– Όχι στην παιδεία για λίγους!

– Δημόσια δωρεάν παιδεία για όλους!

Τα μέτρα που προτείνει η κυβέρνηση δεν θα βοηθήσουν καθόλου την ποιότητα της εκπαίδευσης. Ίσα ίσα, η εξίσωση της εκπαίδευσης με το χρήμα είναι καταστροφική για την παρεχόμενη τελικά ποιότητα της εκπαίδευσης. Την ίδια στιγμή τα χαμηλότερα εισοδηματικά στρώματα θα αντιμετωπίζουν μεγάλη δυσκολία. Δημιουργούνται εισοδηματικά κριτήρια στην κοινωνία και η γνώση καταντά μετρήσιμο αγαθό.

Η παιδεία πρέπει να είναι δωρεάν, δημόσια και προσβάσιμη σε όλους και όλες. Ο οικονομικός στραγγαλισμός που οδηγούνται τα πανεπιστήμια είναι αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Αντί να γίνει επίθεση στα ιδρύματα και το σύστημα που την προκάλεσαν, ρίχνουν το κόστος σε άλλες πλάτες.

Οι φοιτητές είναι ένα μόνο κομμάτι της κοινωνίας, ο αγώνας τους δεν είναι διαφορετικός από αυτό των εργατών, των μεταναστών και των φτωχών. Έχουν κοινό εχθρό το κεφάλαιο και τις κυβερνήσεις που το προστατεύουν. Η ανατροπή θα επιτευχθεί μόνο σε ένα κοινό και μαζικό αγώνα ενάντια στο καπιταλιστικό σύστημα για μια κοινωνία για τις ανάγκες των φοιτητών, των εργαζομένων, των μεταναστών και των φτωχών και όχι για το κέρδος, μια δημοκρατική σοσιαλιστική κοινωνία.

Φίλιππος Πρωτοπαπάς
Technical University of Delft (TUD), Holland

Η Νεολαία Ενάντια στον Εθνικισμό στην Κύπρο παλεύει:

Ενάντια στον εθνικισμό

– Το κυπριακό πρόβλημα μπορεί να λυθεί μόνο μέσα από την ουσιαστική επαναπροσέγγιση των δύο κοινοτήτων, από τη βάση της νεολαίας και των απλών εργαζομένων και έξω από κυβερνήσεις και παραδοσιακά κόμματα των οποίων η πολιτική έχει αποδειχθεί αποτυχημένη.

– Ο εθνικισμός μας οδήγησε στο παρελθόν στο πραξικόπημα, την εισβολή και τη διχοτόμηση της Κύπρου. Αν επικρατήσει ξανά θα έχουμε ανάλογες καταστροφικές συνέπειες.

– Η λύση του κυπριακού περνά για μας μέσα από την πάλη ενάντια στον εθνικισμό και σ' όσους τον καλλιεργούν – αυτοί είναι όχι μόνο η ακροδεξιά αλλά και οι άρχουσες τάξεις και στις δυο πλευρές του νησιού που τον καλλιεργούν για τα δικά τους συμφέροντα, στα πλαίσια του ανταγωνισμού τους ποιος θα πάρει περισσότερα στην περίπτωση συμφωνίας για μια λύση, αλλά και για να αποπροσανατολίζουν τα λαϊκά στρώματα και τη νεολαία από τα καθημερινά προβλήματα ώστε να μην παλεύουν εναντίον τους.

Για μια άλλη παιδεία, χωρίς εθνικισμούς, δημόσια, δωρεάν, για όλους

– Για μια παιδεία χωρίς εθνικιστικά συνθήματα (διδακτέα ύλη, στάση ορισμένων εκπαιδευτικών, αναλυτικά προγράμματα του επίσημου κράτους)

– Για μια παιδεία που δεν μας θέλει «στρατιωτάκια» και «μαλιστάνθρωπους», επιστρατεύοντας υποχρεωτική μαθητική στολή, υποχρεωτική παρουσία σε μαθητικές παρελάσεις στις εθνικές γιορτές

– Για μια παιδεία που ο ετσιθελισμός και ο αυταρχισμός δεν θα έχουν θέση

– Για μια παιδεία δημοκρατική, με ελευθερία της σκέψης, του λόγου, κάθε μορφής έκφρασης.

Για το δικαίωμα στην επιλογή

– Για χώρους νεολαίας στους οποίους να μπορούμε ελεύθερα να αναπτύξουμε τις πρωτοβουλίες και τα ταλέντα μας, χωρίς να μας καπελώνουν υπάλληλοι του κράτους και χωρίς να πρέπει να πληρώνουμε περιουσίες ολόκληρες

– Για στέκια νεολαίας σε κάθε δήμο, αυτοδιαχειριζόμενα από εμάς τους ίδιους, όπου να μπορούμε δωρεάν να αναπτύξουμε τα ταλέντα μας στη μουσική, το τραγούδι, το θέατρο, τη φωτογραφία, και να φτιάξουμε ομίλους και συλλόγους

– Αθλητικά κέντρα και κολυμβητήρια σε κάθε δήμο, με δωρεάν παροχή των υπηρεσιών.

Ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού

– Ενάντια στη θρησκευτική ανελευθερία, υπέρ της ανεξιθρησκίας και τον απόλυτο διαχωρισμό εκκλησίας και κράτους

– Ενάντια στη γυναικεία καταπίεση (οικονομική, κοινωνική, σεξουαλική)

– Ενάντια στις διακρίσεις, την καταπίεση και την αστυνομική βία κατά των μεταναστών, πολιτικό άσυλο για όλους τους πρόσφυγες

– Συσπείρωση και άμυνα ενάντια στις νεοφασιστικές οργανώσεις και ομάδες

Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση και τη φτώχεια

– Ενάντια στην καπιταλιστική παγκοσμιοποίηση που κάνει τους φτωχούς φτωχότερους και τους πλούσιους πλουσιότερους

– Ενάντια στην καταλήστευση των χωρών του τρίτου κόσμου από τις πλούσιες χώρες (ΗΠΑ, Ε.Ε., κλπ), υπέρ της κατάργησης όλων των χρεών των φτωχών χωρών

– Ενάντια στην καταστροφή του περιβάλλοντος που θυσιάζεται στο βωμό των κερδών του κεφαλαίου και των πολυεθνικών

– Ενάντια στη φτώχια, την ανεργία, τους πολέμους που επικρατούν στον πλανήτη. Ενάντια στις πολυεθνικές που καταδικάζουν ένα δις ανθρώπους στην πείνα και τον υποσιτισμό σε καθημερινή βάση.

Διεθνισμός

Πιστεύουμε στην αναγκαιότητα του διεθνισμού, επειδή καταλαβαίνουμε πως κανένα από τα σημερινά προβλήματα δεν μπορεί να λυθεί πάνω σε εθνική βάση, χωρίς συνεννόηση, επαφές και συντονισμό των αγώνων μας σε πανευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Έτσι, βρισκόμαστε σε στενή επαφή και συνεργασία με τη Νεολαία ενάντια στο Ρατσισμό στην Ευρώπη (Youth against Racism in Europe – YRE) και τη διεθνή νεολαιίστικη οργάνωση Διεθνής Σοσιαλιστική Δράση (International Socialist Resistance – ISR).

Για μια άλλη κοινωνία

– Πίσω από όλα αυτά βρίσκεται η εξουσία του κεφαλαίου και των πολυεθνικών, το καπιταλιστικό σύστημα.

– Παλεύουμε για την ανατροπή της εξουσίας του κεφαλαίου, για μια άλλη κοινωνία, στην οποία θα υπάρχει δικαιοσύνη και ισότητα, χωρίς παιδιά ενός κατώτερου θεού. Μια κοινωνία στην οποία η εξουσία δεν θα ανήκει σε μια ελάχιστη μειοψηφία πάμπλουτων καπιταλιστών.

– Παλεύουμε για μια κοινωνία σοσιαλιστική. Στην οποία ο πλούτος και τα μέσα παραγωγής θα ανήκουν στην κοινωνία και θα τα διαχειρίζονται όλοι με δημοκρατία, διαφάνεια και έλεγχο. Μια κοινωνία σοσιαλιστική, που καμία σχέση δεν θα έχει με τα δικτατορικά καθεστώτα που υπήρχαν στην πρώην Σοβιετική Ένωση και το Ανατολικό Μπλοκ, ούτε και με τους απατεώνες ηγέτες των σοσιαλιστικών κομμάτων που είναι σοσιαλιστές στο όνομα και καπιταλιστές στην πράξη.

Έλα σε επικοινωνία μαζί μας!

Τηλέφωνο:
99190164

E-mail:
youthagainstnationalism@gmail.com

Blog:
http://youthagainstnationalism.wordpress.com